

lig give Fru Maja Ret . . . den er for formidabel! At du skulde nægte at stryge et halvhundrede Tusinde til dig, bare fordi det er en Lotterigevinst . . .«

»Det har jeg ikke sagt! Det er netop, fordi jeg veed, at jeg ikke vilde have Karakterstyrke nok at vise saa mange Penge fra mig, at jeg ikke vil spille. Jeg vil ikke ha' Lykken i Foræring. Jeg skal nok selv hente den. Bare rolig!«

En fornyet Larm slog ham om Ørene fra alle Sider, og Fru Maja sagde:

»Der kan I selv høre! . . . Jeg begriber ikke, at du gider staa og sige saadan noget. Du mener jo ikke et Ord af det.«

»Ikke det! Ja saa! Da har jeg dog bevist det, skulde jeg mene! Du fortalte jo selv, at jeg rev Lotterisedlen i Stykker og brændte den.«

»Naa, det gjorde nu ikke saa meget,« sagde Fru Maja — hun sad igen med begge Albuerne paa Bordet og tændte en Cigaret — »Jeg havde jo skrevet Nummeret op. Og det vidste du saamænd godt, lille Jørgen! Du skal ikke tro, du kan bilde mig andet ind.«

Hendes Mand saae en Tid hen paa hende i Tavs-
hed. Hans lange, skægløse Ansigt med de dybt
liggende Øjne havde pludselig faaet et træt, haabløst
Udtryk.

»Det vil med andre Ord sige, at du ganske rolig